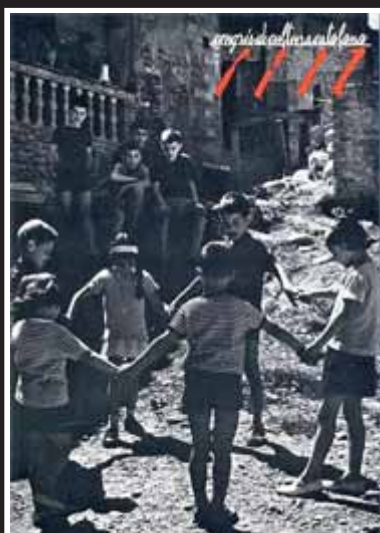

Pa amb vi i sucre de la llibertat

Secretariat local del Poble Nou

Nens ballant sardanes

Campanya 'Revitalitzem els valors populars i el folklore'

La nostra cultura és de peatge

Postal editada pel Congrés de Cultura Catalana sobre la cultura del peatge

Marta Rovira. Directora de la Fundació Congrés de Cultura Catalana

“Al Congrés hi era tothom”

“

La gent està molt concentrada en el procés i falten energies per altres coses com ara la commemoració del Congrés

“

La commemoració dels 40 anys del Congrés s'hauria d'haver assumit des d'un punt de vista institucional

PERE BOSCH I CUENCA

● **La commemoració dels 40 anys del Congrés de Cultura Catalana es produeix en un context polític molt especial. En quina mesura afecta aquesta circumstància l'efemèride?**

Pel que fa a l'organització, ens ha dificultat molt treballar; i fins i tot hem hagut d'ajornar actes per esdeveniments polítics. Per posar un exemple, vam demanar una entrevista al president de la Generalitat i quan ens la van concedir era el 20 de setembre del 2017. Ja vam deduir que no es produiria. La gent, a més a més, està molt concentrada en el procés i falten energies per a altres coses.

I el suport de les institucions, ha estat suficient?

Hem rebut molt suport d'entitats i institucions, però penso que la commemoració s'hauria d'haver assumit des d'un punt de vista institucional. Si no hi hagués hagut aquesta situació hauria estat desitjable un major protagonisme de la Generalitat. Aquesta és la recança que ens queda. Ha quedat com una cosa més discreta perquè no hi ha hagut aquesta aposta institucional. És una llàstima perquè es tracta d'un tema en què ens podem veure reflectits

tots plegats i que té molts paral·lelismes amb la situació actual.

Com t'expliques aquesta vigència d'un text redactat el 1977, sobretot tenint en compte els canvis socials i polítics que s'han produït en els darrers 40 anys?

S'ha de partir de la idea que, en el seu moment, el Congrés fa un plantejament molt modern. És un espai en què conflueixen la gent que ve de la República, com ara Pau Vila o Joan Miró, amb les avantguardes culturals. El gruix de participants està format per gent molt jove, molt implicada en el procés polític de la transició. La barreja que es produeix en el Congrés és molt interessant i, per tant, és normal que les conclusions siguin molt actuals perquè s'avança en moltes coses. És la primera vegada que es plantegen polítiques ambientals als Països Catalans. També es fa un plantejament molt modern del sistema sanitari o del poder públic. En conjunt, les propostes són molt modernes i amb un pes molt remarcable de les esquerres, la qual cosa li dona un to molt reivindicatiu al manifest.

També hi ha una aposta molt clara per l'àmbit dels Països Catalans.

Efectivament. Es parla de català a València, a Mallorca reneix el moviment de re-

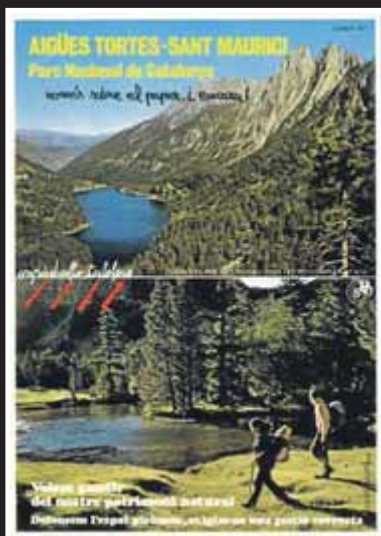
ivindicació catalanista. El que passa és que després ve la patacada de la transició. El Congrés és previ al desenvolupament de la transició. Es comença a organitzar el gener del 1975, amb Franco encara viu, i marca uns mínims molt ambiciosos que després es rebaixen, la qual cosa provoca que el Congrés deixi de ser un referent. A més a més, molts dels seus protagonistes fan el pas a la política. Quan veus la llista de noms t'adones que hi era tothom, fins i tot persones que avui són properes a Ciutadans. Aquesta transversalitat s'ha perdut.

Què destacaria especialment de la commemoració?

Teníem tres objectius marcats. El primer, endreçar la informació sobre el Congrés. Hem fet accessible tota la informació a través del web de la Fundació. El segon objectiu era tenir contacte directe amb la gent per tal de disposar d'un retorn, la qual cosa s'ha fet a través dels ajuntaments amb un èxit relatiu. La darrera part és la de l'estratègia televisiva. Hem apostat per un documental a través de TV3 que ens permetrà fer la traca final i arribar a gent nova.

Esteu satisfets del ressò obtingut?

Tenint en compte els limitats mitjans que

El parc d'Aiguëstortes

Campanya sobre la protecció del patrimoni natural

Català, idioma oficial

Cartell de promoció de la campanya sobre l'ús oficial del català

Català, idioma oficial

Cartell de la campanya sobre el català, de Joan Pere Viladecans

Cartell del Congrés

L'artista Joan Miró va dedicar aquest cartell al Congrés

Marta Rovira, directora de la Fundació Congrés de Cultura Catalana. ORIOL DURAN

tenim al nostre abast, estem satisfets. Nosaltres hem fet un salt com a fundació i hem arribat a la premsa i a espais impensables, com ara el Senat, que va aprovar una resolució de suport a la commemoració, la qual cosa ens va facilitar l'accés a les gravacions de TVE. Hem aconseguit imatges inèdites, molts cartells... Tenim el

Congrés molt més apamat.

I què és el que més us ha sorprès?

Una de les coses més sorprenents és la capacitat per arribar a tot arreu, sobretot tenint en compte els mitjans que hi havia en aquell moment. A tot arreu es va fer un o més actes. Una altra cosa sorprenent són

les iniciatives que surten del Congrés i encara perduren, com ara el servei de recuperació del patrimoni o Tortosa com a capital de les terres de l'Ebre.

A banda d'aquests aspectes, quin és el principal llegat que ha deixat el Congrés?

Un programa de govern, sobretot en alguns àmbits que van funcionar molt bé, com ara la sanitat o la llengua. El català era una llengua reprimida i fins i tot es deia que era un dialecte. El català, el que fa és legitimar-lo com a llengua d'alta cultura i de govern.

I amb vista al futur, quins reptes es planteja la Fundació?

Quan neix la Fundació el 1979, els estatuts remarquen que es donarà continuïtat a la feina del Congrés, ja sigui a través de l'estudi, el debat o la reflexió. Aquest és el nostre leit motiv. Hem de fer un esforç per actualitzar-ho. La nostra vocació és promoure aquest debat al voltant de la societat catalana i els Països Catalans. Nosaltres ens veiem com una fundació que ha d'estar molt en contacte amb la societat civil, tal com va fer el Congrés en el seu moment. Ens agradaria situar-nos en aquest punt intermedi entre la gent i les institucions. També volem recuperar un espai de transversalitat del món sobiranista i fer projectes que tinguin incidència en col·lectius molt específics, com ara els joves. Pensem que s'ha d'actualitzar el concepte d'identitat catalana i per fer-ho necessitem aquest treball amb la gent jove d'origens diversos.

Tenint en compte els limitats mitjans que tenim al nostre abast, estem satisfets dels actes de commemoració